

Olympialaiset

ja tusina muita kupletteja
Kisälleille

OHJELMAPALVELU r.y.

HÖNTTILÄN OLYMPIALAISET

(Sävel: Viipurin Vihtori)

Olympiakuumetta ei olla vailla
edes siellä kaukana Hönttilän mail'a
siksipä palokunta pystyhyh pisti
Hönttilän Kisat pakiparaastaan.
Kentäksi laittivat Kirppulan pellon,
Rieti toi lainaksi vekkarikellon.
Hommmia riitti niin hemmetisti,
jotta ne kisat sai rullaamaan.

Stadionipaikalle ryntäsi kansaa,
kymmenen iikkaa innoissansa.
Rieti sano Jussille: "Kas, kun et halkee,
kun noin rintaansi röyhistää."
Lukkarin tuvast' nousi liekit ja sauhu,
palokunta katseli mielessä kauhu.
Jussi vain sano: "Se on olympiavalkee.
Nyt pojat aika on rynnistää."

Rietipä kuulun työnnössä voitti,
vaikkakin kärryjä huonoiksi moitti.
Niillä hän sentään kuulaa työnsi,
toisten jäädessä vuorostaan.
Ampias tuikkasi Eetua pyppyyn,
siitä hän innostui korkeushyppyyn.
Kansa jo silloin suosion myönsi
päästäen karjunnan kuorostaan.

Röhkölän sonni oli sellaista mieltä,
juoksu ei vain saa puuttua sieltä,
ryntäsi sakkiin ja julmasti mylvi
uljaalla sankaribassollaan.
Kaikille tuli heti vimattu hoppu.
Massajuoksu oli olympian loppu.
Muuamat matkalle vaatteensa kylvi
ja sotkivat tiuhasti tassullaan.

HÖNTTILÄN VPK:N HALKOTALKOOT

(Sävel: Eikä ne pienet linjaalirattaat.. N:o 2:lla on merkitty ne säkeistöt, jotka lauletaan "Ei se ole raukka, joka rantoja soutaa"-sävelen mukaan.)

Hönttilän talvessa tuulee ja tuiskuu,
kylmässä jäätyy ämpäriiruisku.
Hönttilän talvessa pakkanen paukkuu
huh, huh, hirveästi.
VPK:kin on melkein jäässä,
sinisenkirjava nokka on räässä.
Jussipa silloin toisia haukkuu
laiskanlöntäisiksi.
N:o 2 "Nyt olis tarpeen kai halkoja saada,
halkoja saada, halkoja saada.
Siksi mun kultani honkia kaada
talven lämpimäksi.
VPK:han on valmis aina:
talkoot pystyyn sunnuntaina.
Runsaasti pantiin leipää laukkuun
ja niinhän se kunta läksi.

Ensinnä mentiin peltoa pitkin,
"Korvat on jäässä", Rieti jo itki.
Mutta ei toiset tunne vaivaa;
eespäin, eespäin aina.
Kohta kun päästiin metsän laitaan,
koska nyt kaikki reppua kaivaa,
nälkä jo silloin tulla taitaa,
jottei sekään paina.
N: 2 "Pakkanen pullon on rikkonut tiellä.
Kalja on siellä". Synkällä miellä
Eetu saa pelkkää sylkeä niellä
ja potti oli naapurin laina.
Selkähän reppu ja marssin tahtiin
Eipä nyt sentään uuvuta sahtiin!
kunta se hangessa polkua raivaa
mielet ponnekkaina.

Tie on pitkä ja vaivalloinen,
kontata taitaa jo joka toinen.
Luntakin on ihan housun vyöhön,
ompa raskas reitti.
Jussilta hiki ihan varpaista tihkuu,
Rieti jo vohottaen hänniltä hihkuu:
"Ei kai me rämmitä puoleen yöhön!"
Maahan pussinsa heitti.
N:o 2 Ensin otetaankin huiloohetki,
pitkä ol' retki, pitkä ol' retki,
joukossa sentään on viimeisetki.
Työinto vaivat peitti.
mutta voi, hitto! on jossakin väärää.
Jussi jo kaatamaan honkia määrää,
Ei ole muuta, millä ryhtyä työhön,
kuin Rietin linkkuveitti.

HÖNTTILÄN VPK:N TORVISEURA

(Sävel: Savonmuuan Hilima)

Toki eihän voi Hönttilä olla
takapajuista seutua niin,
että kulttuuri siellä ois nolla,
palokunnassa näin pohdittiin,
— Mitä tehdä? oli kysymys pulmallinen,
tuli ehdotus Eetulta kummallinen:
"On torvet se tavara,
piti pumstatta tarara,
mitä anamme sivistyksen lyhteeseen."
Ei aihetta pilata,
vaan päätetään tilata
törötorvet ja ratarummut yhteiseen.

Joko Jussista päästäisiin tässä,
kun hän ei ole musiikkimies.
Kyti toive tää joka sydämessä,
tämän kaikki myös seudulla ties.
Tuli torvet, mut jouduttiin taas ihmeisiin.
Rahat puuttuivat, millä ne maksettaisiin.
Kalut postissa makasi.
Tuli Jussi ja takasi.
Isorumpu näin kunnalle tuotihin.
Jos on soitantahaluja,
ei tarvita kaluja,
torviseura näin Hönttilään luotihin.

Oli Eetulla torvena putki,
Vikin kampa soi silkk'paperiin
ja Rieti oli sellainen sutki,
että turvautui vain vekkariin.
Tuli johtajaks' Jussi, joka rumpua löi,
kun Kalle taas onnesta lehtiä möi.
Kili pumsratta tarata ...
"Ei tahti saa karata!"
tämän Jussi jo Rietille tuiskahtaa,
Sitä seurasi napina
sekä hirmuinen kapina.
Viki huitoissaan rumpuhun luiskahti.

HÖNTTILÄN VPK:N RITTA

(Sävel: Kerenski)

Nousi Hönttilässä
opposiittio.
Jussin valta tässä
varmaan riitti jo.
Silloin alkoi hajaannus,
VPK:ssa taantumus,
paloharjoituksetkin
unhoon jätettiin.

Jussi pöytään jätti
johtonuijansa.
Toisia hän sätti
kera muijansa.
Rieti ämpärinsä vei,
Eetu sanoi: Terve hei!
Tallin vintin uumeniin
letkut haudattiin.

Silloin kohtas juuri
näky kauhea:
Kirppulassa suuri
nokivalkea!
Riita heti unohtuu,
VPK taas kokoontuu.
Tulta täytyy torjua,
ei saa horjua.

"Letkut alas tuokaa,
heti kiireesti!
Riitan sanat suokaa
mulle anteeksi."
Kunta alkaa toimia,
vaikkei enää voimia
nokipalo vaadikaan,
kun pääsi sammumaan.

HÖNTTILÄN VPK:N VUOSIJUHLA

(Sävel: Arvon mekin ansaitsemme...)

Hönttilän kun palokunnassa
kolme vuotta toimittiin,
kymmenvuotismuistannassa
VPK:ta juhlittiin.
Torvet toitotti rummut löivät
alkumarssia metelöivät:
(Torvia matkien) Trumpatataata traataata
trumpatataata traataata
trumpataata traataata pum pum pum.

Puheenjohto palokunnanhan
ompi Kirppulan Jussilla.
Tervetulleeks' lausui juhlahan
kaikki hyvällä kurssilla.
Vaahto suusta maahan tihkui,
mielissäänsä kansa hihkui.
(Jussi:) Terve vain tulleheks'...
(Kansa:) Hei, hei, hei, tulleheks!
(Jussi:) ...lausun näin juhlaamme saapuneet!

Lausuntaa ei välttää voida
ohjelmissa juhlien.
Päätöksen siis antaa soida
lausujattaren huulien.
Kansa piteli sydämestään,
kyynelvirtaa ei voi se estää.
(Lausujatar:) "Maitoa hotkaistaan,
polvia notkaistaan,
piikaakin potkaistaan..."
(Kansa itkee:) Yhyhyyy!

Kuorolaulu ohjelmassa
seuraavana kuunneltiin.
Juhlakuoro laulamassa
suurusuinen havaittiin.
Laulu soinnahti säreästi,
vaikka kajahti äreästi:
Lallalalalalalalalla
lallalalalalalalalla

Lopuksi alkoi aika tansssi
luoda tuntua aitoa.
Silloin Eetu, Kalle, Franssi
näytti pumppaustaitoa.
Kansa ryntäili, hyppi, hihkui...!
Vettä pumpusta niskaan tihkui.
Pumpatatata suis, suis, suis
pumpatatata suis, suis, suis
pumpatatata suis suis suis ui, ui, ui!

KOE-AJO

Sävel: "Tämä posetiivi ei ole Roomasta . . ."

Kerran hevosta me ostamahan lähdettiin
sinne Heinolan markkinakaupuunkiin.
Isä Haakerti se tammaansa kehui niin,
että meinasin lyödä jo kaupan kiin,
mutta kaverit ne sano, että "Älä hyvä poika
ota kevyeltä kannalta asioita noita,
ota koe-ajo ensin ja sitten vaan
sinä ajattele kauppaasi uudestaan.

Puhetta: Ja kun ajoin ja ajattelin, en ostanutkaan
tammaa.

Sodan jälkehen heti minä päätin niin,
että huonon elämäni heittäisin.
Enkä sapuskaakaan pörssistä mustasta,
minä koskaan aikunut ostella.
Mutta kaverit ne sano jotta: Älä hyvä poika
ota kevyeltä kannalta tosi-asioita,
ota koe-ajo ensin ja sitten vaan,
sinä ajattele kauppaasi uudestaan.

Puhetta: Ja peruutinhan minä päätöksen nälissäni . .

Tämä poikamiehen elämä on kolkkoa niin,
siksi päätin mä mennä naimisiin.
Siitä Kanamäen kauniista Hilmasta
minä meinasin morsiamen kihlailla.
Mutta kaverit ne sano, että: Älä, hyvä poika,
ota kevyeltä kannalta raha-asioita.
Katso rahojasi ensin ja sitten vaan
sinä ajattele kauppaasi uudestaan.

Puhetta: Ja kyllä minä olen vieläkin poikamies.

KEVÄINEN KUPLETTI

(Sävel: Vihellän vaan.)

Jo ehtinyt on tännekin
tuo kevät kevein askelin
ja kun se tulla keikuttaa, ken voisikaan vastustaa
sen taikavoimaa hurmaavaa
kun lauha tuuli lauluun
käyt metsiköissä soittamaan
se kaiken valloittaa

Kerto: Kuin leikitellen lainethetkin soutain ilakoi
ja lintuin laulu soi ja perhot karkeloi
Kutsumusta sydämen ei vastustaa nyt voi
jos Amor nuolen rintaan toi.

Nyt kollikissat nurkissaan ja
vanhat piijat boksissaan
ne iltasella lauleskelee kaipaustansa.
Ja vanhain poikain sydämmet
ne kiihkeästi vapisee
kun silkkisukka, hienohelma cellä astelee.
Kuin leikitellen lainehetkin soutain ilakoi...

Ja kultasepän liikkeissä lie jonotus ja hyörinä
on ikiliiton kahlehilla suuri kysyntä
siks' kahvin kanssa muijilla
myös riittää juoru-juttuja
kun vanhat liitot natista ne taitaa yhtenään.
Kuin leikitellen j.n.e....

Nuo politiikan höyrypääät
vain yksin eivät mitään nää
ne "viisaina" vain valmistelee uutta onnelaa.
Vaan touhutkoon he touhujaan,
me mitäs heistä huolitaan,
kun hausemmaksi maailmaa he kumminkaan ei saa.
Kuin leikitellen lainehetkin...

ATOMIN VOIMALLA.

Sävel Enpä kerro teille suotta

Kaikillehan lienee
viime sota-ajan juttu
siitä atoomipommista,
joka Hiroshiman kaupungissa tärskähti,
sai Hirohiton antautumaan.

(Sävel: Iso-Iitan loppuosa)

Tämä keksintö on verraton
koko maailma sen nähnyt on.
Kohta rauhan toimia palvella
voi atomien voimalla.

(Sävel: Iso-Iita)

Se on se atoomi niin turhan pikkuinen
ettei näe sitä ensinkään,
vaikka kuinkakin tarkasti tirkistäis
ja ois kahdetkin prillit pääs.
Mutta voima on hirvuihin
kyllä suonissa hiukkasen.
Paljon tilaa ota ei, vaan jos pöllähtää,
rajat läänistä jäljelle jää.

Kohta Issikat, junat sekä moottorit
käyvät atoomivoimalla,
sen kun annamme painua irvissä suut
sitä hirmuista vauhtia.
Lento konehella mennä saa
pian minuutissa merten taa.
Ja atoomikapseli autoilla
on hyvä mutkia oikaista.

Sepä naistenkin touhuja helpottais
kun atomivoimaa sais.
Separaattorit, singerit pyöriä saa
sillä voimalla jurnuttaa.
Saadaan mylly joka tiskailee
lapsen rätitkin se kuurailee
Ja jos hiuksihin kiharoita kaipaillaan:
"Pane pää siihen myllyyn vaan."

Tähän asti on haikara kuljettanut
pikkuvauvoja päälle maan.
Miesmuistit se ihmistä passailut,
lie väsynyt jo kerrassaan.
Ehkä atomikaudella — niin —
edes siihen me päästäisiin,
että atomihaikara laitettais,
että joskus se tuurata sais.

BALLAADI KULKUJÄTKÄSTÄ.

Sävel, kansanballaadista: Oi, kuinka onnellinen olin silloin,
kun olin morsian Kustaa Aadolfin..”

On päivä pilvinen ja satelempi vettä,
purot lorisee ja usva peittää maan.
Nälkä suolissansa eräs kulkujätkä
seisoo katulyhdyn tolppa tukenaan.

Silloin saapuu siihen rikas ”Talon-Jussi”,
hän ajaa orhillansa asemalta päin
juhla-kärryillä ja rahaa täynnä pussi;
näkee jätkän, virkkaa hänelle näin:

”Kylmä, nälkä kai sun on, no mua saat kiittää,
että korjaan sun, nyt hyppää kärriin siis!
Mulla töitä on, voit heinää mulle niittää,
ruuan saat ja rahaa plakkariis.”

On päivä pilvinen ja satelempi vettä,
mutta jätkä vastaa isännälle vaan:
”Hitto vie, vai luuletkos’ sä, että
mä lähden viatonta kukkaa taittamaan.”

KAUNEUSKILPAILUT

Sävel: ”Mä meripojast iloisesta laulun tein..”

On kauneutta palvottu jo ennenkin,
muistanette Jaakopin ja Raakkelin.
Tummasilmään ihastui jo Simsonkin,
ja haaremi on ylpeys ollut sultaanin.

Herrat sitten keksi kauneuskilpailut
kaunotarten tarkkailut ja mittailut.
Vatupassi, metrimitta, puntari
selvittääpi: ken on muita sorjempi.

Suomestakin tyttäriä matkusti
muotoinsensa muille maille mitattavaksi.
Ja kruunattiinkin usein neito Finlannin:
Briitta Wikström, Esteri ja Salos-Sirkkakin.

Näille murjaanitkin tarjosivat lahjojaan
ja rouviksensa lähtisivät Saharaan
Parhaat paikat lupasivat haaremiin
jossa vaatteita ei tarvis' siell' on lämmin niin.

— Mutt' eiköhän me valita Mattilan*) missikin.
Jos hänkin pääsis lempivaimoks' sulttaanin.
Jos tuomareista puute tässä tulisi,
niin tässä meitä onkin mittamiehiksi.

PLANKKARIPOJAN LAULU

Sävel: Kerran kun me oltiin Villen kanssa ...

Kaupungin plankkaripoikana toimin
ja kaikkien koipia kaunistelen.
Kulmissa, puistoissa hyörin ja pyörin
kun leipäni eestä mä kamppailen.

Se kahnatut kenkensä kauniiksi saa
joka koipensa kopalleni kopsauttaa.
Herrat ja rouvat, piijat ja rengit
saatte te penkille istahtaa.

On niitä varpaita ristiin ja rastiin
vankuravääriä kumpurasaääriä.
Koipia, kehoja, kaikille päin
nikareita, patteja vierekkäin.

Mä harjalla plankkaan ja kankaalla hinkkaan
jos voidetta puuttuu, niin asiakas suuttuu
Luo Maijan kun illalla matkailen
mä saappaani kärjestä peilailen.

*) Nimeä voi muuttaa paikkakunnan mukaan.

TALKOOJENKKA

Sävel: "Kukkuva kello".

Kaikkea nykyään jo talkoilla tehdään
kun työ sekä huvi siinä yhdessä nähdään.
Leikiten pojilla se viikate huiskaa
ja ehtiipä sivullekin katsahtaa:

kuinka tyttö peevelin nätti ja sorja
— silmät kuin tähdet ja vartalo norja —
lyhteitä sitelee ja hääää ja korjaa,
rukihista talveksi talteen saa.

Illalla alkaa ne talkootanssit,
rempeät polkat ja "tunnelmavalssit".
Haitari pihisee ja puhisee ja soittaa,
joka poika parastansa koittaa, juu.

Pokkaus ensin: "Jos luvan saisi olla?"
ja kohta jo pyörivi pari permannolla.
Tytöillä on silmissä loiste ja polte
ja rinnassa sydämmen kolke suur.

Sitten kun on tanssittu viimeinen valssi
ja hanurista helkytely myös se loppumarssi,
kujasilla alkaa se lempeä kuiske
ja pikkuinen suukkojen muiskekkain.

Mutta mikähän lie siinä, kun yksikään poika
ei talkoilla harrasta hommia noita.
Kaikki käy saatolla yksin vain,
vaikka kuinkakin väsyttäisi maanantain.

RALLINI RAIKUU.

Sävel: "Minäpä olen se pikkunen poika se mamman oma
Matti. j.n.e."

Kuppari laulavi lauantaina ja lukkari sunnuntaina.
Minä olen mammani laulajapoika ja minäpä se laulan aina.

Rintani säveliä kajuttaa vaikka illasta aamuun asti.
Maailman raitilta aiheita saa aina poimia runsahasti.

En laululla leipääni ansaitse, mutta aina mun rallini raikuu!
En maailman kiihosta kaipaile, iloks' ihmisten lauluni kaikuu.

Kuppari laulavi lauantaina ja lukkari sunnuntaina.
Minä olen mammani laulajapoika ja minäpä se laulan aina.

ILLAN PÄÄTTEEKSI.

(Sävel: Kalle Kustaan muori.)

Taas on ilta vierähtänyt kohti loppuaan.
Naiset, herrat kiltisti nyt kotiin nukkumaan.
Pianhan me tämän katon alla tavataan.
Kaikki tullaan taas, eikö vaan.

Teille, hyvät herrat, kuiksaamme nyt sanasen,
neuvon kalliin annamme, jos kuuntelette sen:
"Jos matkanne on saatolle, niin aina muistakaa,
ettei vilustua tyttönne saa."

Käynnistänne kiitokset ja viekää kotihin
parahimmat terveiset ne itse kullekin.
Näkemiin ja kuulemiin taas kunnes tavataan
silloin varmastikin.. (Kisällit kuvaavat halaamista).

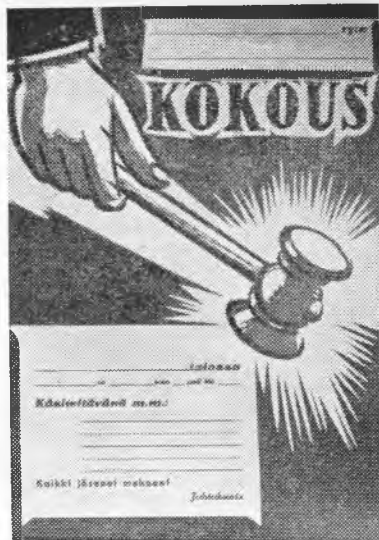
Välitämme juhliinne

SOITTAJIA,
TAITOVOIMISTELJOITA,
KUPLETTILAULAJIA,
TAIKUREITA,
HUMORISTEJA,
KUULUTTAJIA
ym. ohjelman suorittajia

Ohjelmapalvelu r.y.

Helsinki
Kaivokatu 8

Tiedättekö,

että Ohjelmanpalvelu-vakiojulistusten sarja lisääntyy jatkuvasti.

Lähetämme pyynnöstänne kuvatuunlaisilla pienoismalleilla varustetun esittelylehdisten ilmaiseksi.